

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
16. септембра 2010. године**

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине,**
- **пуномоћници оштећеног,**
- **окривљени и**
- **њихови браниоци.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да држимо главни претрес?

На сагласан предлог странака суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Наставља се главни претрес, саслушаће се окривљени Стојановић Зоран.

Окривљени ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановићу, каква је ситуација данас, да ли можете да дате одбрану?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре свега дужан сам да Вас питам да ли признајете кривично дело које вам је стављено на терет? Не признајете?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И желите да дате одбрану данас и испричате шта се десило?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Почните.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Шта да причам? Од почетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето како сте дошли у Босну, где сте се јавили, изволите?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био сам у једном кафићу у Лозници и срео сам се са два друга, тамо они су били на ратишу већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније ако може и приђите мало микрофону да би се боље чуло.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Они су већ били на ратишту, дошли су ту на сахрану једном дечку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: И питали ме хоћу да пођем и ја, кажу опасна ситуација у селу, село Дубница тамо на Мајевици, тамо да идем да помогнем. Ја сам се јавио и ја да идем с њима. Отишао сам тамо, пријавио се, задужио униформу и наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у ком месецу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ваљда април, мислим у априлу или мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где се јавили, рекли сте јавили сте се?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: На Мајевици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Мајевици?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вас увели негде у евиденцију?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Задужио сам наоружање, униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица била, коме сте припадали?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Војска Семберије и Мајевице, имао је амблем овде са орлом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Имао је амблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На левом рукаву?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, и војска Семберије и Мајевице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Смештени смо у неку викендицу, биле су неке викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ту смо били неко време, није било ништа па су нас пребацили у село Осмаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико времена?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па једно 15 дана можда смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте значи прешли у те Осмаке, који је то био месец, да ли се сећате?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па мај ваљда, не знам, април или мај, мало смо били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сте, добро. Где се налазе Осмаци?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Код Мемића, код Калесије тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калесије? Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ми смо били ту да у случају потребе да прискочимо где је потребно. Ишли смо у чишћење са војском, све са војском, интервентни вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ми нисмо имали неке акције посебно, нити с њима, све смо били за њих, претежно смо били ту да им помогнемо ако је потребно. У једном исто тако чишћењу неког села десетак људи смо нашли у шуми и то смо предали команди у Осмацима, војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак људи заробљеника, шта, којих људи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нашли смо у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивила или?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивила добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са интервентним водом смо били, предали смо их војној полицији, то јест команди у Осмацима. Одатле, не знам колико смо ту били, једно месец дана, ишли смо још пар пута тако по селима да обиђемо, није више било никога да смо налазили. Били смо, не знам ни ја, једно месец ту у Осмацима и онда смо прешли у село Малешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је то прешао? Кажете прешли су, ко је био с вама у тој јединици?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нас је предводио Симо Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то првоокривљени Симо?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Он је био командант, он је ишао у команду, ту смо примали плате, цигарете, хранили смо се са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала ваша јединица?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисмо имали неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали ознаку неку, како сте се ви звали, надимке неке, не надимке него је ли јединица имала неко обележје?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се називали између себе, не, ништа?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: По именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По именима? Добро. А ко је био још у тој јединици осим Вас и Симе Богдановића који је био командант јединице?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па било је ту, знате како, ту се смењивало буде неко два-три дана, неко буде пет, неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте то прешли у Малешић?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда месец и по-два дана после Осмака, значи Осмаци па смо били једно месец дана, после смо прешли у Малешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте рекли сад Осмаци су негде април-мај и шта значи ово може да буде мај-јуни, шта? Кад су Малешићи, кад долазите у Малешић отприлике?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па у мају вероватно, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају? Крајем маја, почетком маја, средином маја? Да ли знате то?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам негде, крајем априла сам, није, мај ја мислим да смо дошли, не знам тачно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико вас има у воду том? Је ли то вод, ко је то? Ја сам рекао вод али та јединица ваша колико броји?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па било је некад 15, некад 20 људи, дође кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то добровољци или су то резервисти или су, како то?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Добровољци али ту су с нама у кућама поред и војска, минобацачлије, прагисти. Ми смо били смештени у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кућама сте били?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисмо имали задужења у рововима него смо само да будемо ту у случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То кад сте прешли у Малешић, ко је од окривљених био с вама, значи саокривљени?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима, ја, има ту доста погинулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али од окривљених, саокривљених, је ли био још неко?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Овде од окривљених, они су касније дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао касније?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Гаврић и Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Шивић?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: А за Шивића, њега не могу да се сетим човека уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите уопште да је био у јединици, шта?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Лика не могу да се сетим никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лика не можете да се сетите? Добро. И, кажете смештени сте по кућама.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је сместио по кућама? Како сте се сместили? То су биле празне куће је ли тако?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, празне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте, ко је одредио да се уђе у коју кућу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ко је где хтео, биле су на располагању ту три, четири куће, пет, не знам ни ја колико и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ви сте изабрали сами неку кућу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам сам, са тим другом исто што је погинуо нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Паја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паја, добро. И вас двојица сте били?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У једној малој кућици, оне старе куће беле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Посебно смо ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је значи било мај, је ли тако?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мај, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не можете да одредите прецизније који мај? Добро. Да ли идете одатле у акције? Шта се дешава?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па претежно смо ту били. Једном смо у Засеок само ишли у акцију са исто тај интервентни вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико дуго сте били у Малешиху?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде причајте, да Вас не прекидам, биће Вам лакше. Је ли Вам лакше да Вам постављам питања или?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па постављајте најбоље, да знам шта да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба Ви да причате сами, то је тако по закону, не могу да Вам постављам питања, ако Вам је лакше хоћете тако да идемо. Хајде испричајте Ви шта је било па ћемо после да постављамо питања. Хајде то што сте спремиле, да ли имате нешто?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Немам, само оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оптужницу? Хајде онда испричајте нам шта имате да кажете?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па по оптужници могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, по оптужници и хоћемо.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: За ову џамију што се прича ја уопште нисам ни видео ту џамију, она није ни срушена тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, прво испочетка, да видимо да ли сте били у Скочићу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум био?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам који је датум био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била нека слава? Спомињала се нека слава у списима.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам да ли је била слава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Како долазите у Скочић?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Камионом и џипом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један камион, један џип?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ко је био у џипу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима је возио тај џип, не знам ко је још с њим у џипу био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био на пример у камиону с вама? Јесте били позади, у оном?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио камион?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Костић неки, мислим да је Костић и он је исто погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли био неко поред Костића на месту до возача?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, нисам ја гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а ко је био позади са вама у том теретном делу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је Грујић, тај Јазо, Тихи тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тихи, Тиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тихи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тихи, Тиша то је исто?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па мислим да је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Раденко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није Грујић?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раденко па то сте рекли, Грујић сте рекли, Раденко Грујић. Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тај Рајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Рајко? Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Славица, онда Драгана, не могу ја њих свих да се сетим, било је ту људи који су дошли можда дан-два пре тога, било нас је око двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питао што можете да се сетите, значи ништа вас ја не терам. Ту се помињу неки људи у оптужници по надимцима, је ли то то?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево да видимо пошто имате ту оптужницу испред себе па можете да пратите: Лазић, је ли био Лазић?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте Лазић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Жути?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је Жути, неки Бели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бели је био?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам како су се звали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алић?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Алић јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Алић Зоран?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је Бели неки, Бане, не могу тачно да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Џамаши шта је?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам за њега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за њега? Савкић?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Савкић исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је и он? Зоран из Шапца то је?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Чини ми се да је био неки Зоран али не знам да ли је из Шапца. Био је неки Пакрац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пакрац надимак?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да то сам запамтио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то углавном по надимцима, Ви не знате?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Имена нисам скоро знао никоме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали неког од раније?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Само тог Пају и тог Божу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пају и Божу, и они су обојица.
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам са њима отишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли обојица мртви?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви значи тамо сте у камиону и шта се дешава даље, улазите у Скочић?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Скочић Горњи, Скочић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горњи Скочић, добро.
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, да се обиђу те куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је задатак био, с којим задатком улазите ви? Каква је наредба?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да се обиђе село, да се види да нема, јер се дешавало по селима тако да оду људи да беру шљиве они закољу, нађемо их заклане тамо, то се дешавало и у селу Клиси исто тако касније, зато су нас и ставили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се обиђе село да нема, чега?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Случајно Муслимана тамо, војске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И на који начин то радите, како се обавља тај задатак? На пример добијете, ко вам је то рекао да треба да урадите тај задатак, од кога сте добили то наређење?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Симе?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А од кога је добио Сима?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па од команде, јер он је стално ишао у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално ишао у команду, а која команда?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Била је команда и у Малешиху, имала је у Петковцима, имала је у Зворнику тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је он ишао у коју команду?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ишао је и у Петковце и свугде је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате од које команде је добио тај задатак, не знате?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а то је команда чега? Војске Републике Српске, шта је то?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта смо рекли на који начин се обилази то село да видите да нема терориста, односно шта сте ви рекли Муслимана, јесте тако рекли?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на који начин то радите?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ништа, каже распоредите се по кућама и крените.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Један тамо, један овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли треба да улазите у куће?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да се прегледају куће и све објекти, баште, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисмо ту никог затекли. Ово што пише овде џамију, ја нисам ни видео тамо џамију, уопште не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, значи да није била или нисте ни гледали?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није била, нисам је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели уопште. Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Одатле се враћамо доле и један човек зауставља, не знам који човек, у селу Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта зауставља, возила?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта каже?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам ја шта је он причао са Симом ја не знам то. Сима је рекао идите исто као у Горњем Скочићу да обиђемо куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Које куће?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ту куће где је стао камион па има горе почетак можда једно двеста метара горе има још кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, ви излазите?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Село Скочић тај муслимански део, па онда нема кућа, па онда су ове ромске куће. Пошто је тај Богдан стално са мном, он дечко увек је ишао са мном, нас двојица смо горе отишли путем узбрдо, значи према оним првим кућама од Горњег Скочића кад се изађе доле, претражили смо шљивике и куће, други су друге куће претраживали. Нисмо никог затекли. Ту смо се задржали можда пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кад смо дошли доле ови људи су, Роми, били већ утоварени у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели где су били пре тога ти Роми?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пред кућом на улици је био камион и утоварени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто да се дешава нешто, нека галама, неки пуцњи, хици?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, ја сам био 200 – 300 метара горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули? И шта ви долазите, вас двојица долазите и?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Још је неко био, не могу да знам ја ко још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је неко долазио?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, јер смо се раширили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта затичете утоварено, шта, како, шта је било то? Је ли био неко мртав је ли лежао, је ли било крви?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам видео ја, видео сам људе унутра, нисам видео никог мрвог, јер то пуно је људи било унутра и нас и можда нас 17, 18, 20 и њих толико, не знам колико их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико је било људи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није то велики камион, није шлепер да може да стане пуно људи, згужвано је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате отприлике колико је било људи, не знате?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било деце?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да ли сам можда видео једно дете сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно дете сте видели?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: При крају овамо, ја сам задњи ушао у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било старијих људи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А жена?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкараца?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па било је и мушкараца, не знам колико је кога било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте обраћали пажњу на те људе уопште?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па у цивилно одело, не може да се види то пошто нас је пуно и гужва, више сам стајао овамо на оној папучици што се пење у камион него тамо, није могло сви да седнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, било је лето, а које је било доба дана?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па предвече негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се видело?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Видело се још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да нисте видели то, то вас питам, иако је било видно?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам видео зато што је гужва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гужва је била? Је ли ви долазите, прилазите и видите тамо натоварени људи, то су натоварени у онај задњи део камиона у онај фактички онај товарни део?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли стајали, седели, лежали, како су били утоварени?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Седели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седели су?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неке клупице?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Имале су клупе, ту је војска седела, они су доле, можда је неко између војске, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су доле на овом, испод ту, на патосу фактички?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, не знам ја да ли је неко седео, не види се, не може, гужва је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли питате ви шта се дешава ту?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не питате, је ли питате ко су ти људи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам пито, кога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кога да питате, па је ли има ту из ваше јединице, питате Симу команданта?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам питао, пошто су они утоварени онда сам се и ја попео у камион с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких јаука?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ту ништа било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било молби, кукања? Не знам како да.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули? Тишина потпуна?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тишина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тишина? Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ћутали су, ми смо улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, где крећете?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Малеших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малеших, а што у Малеших? Где их водите?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Петковце да се предају команди, пошто ту једини пут има за Петковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Малешиха?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па што нисте онда наставили за Петковце, зашто идете у Малеших, што не идете у Петковце?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Остајемо ту, неко је наредио да изађу њих ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте, чекајте. Идете за Малеших, куда идете за Малеших?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Преко Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Козлука, значи ваћате се на магистралу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, и пењемо горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поново Козлук, да ли улазите у град?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлук?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па пролазимо кроз Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз Козлук и онда идете овамо за Малеших?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Горе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И идете тако, добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Долазимо до куће где смо ми били смештени, сад не знам ја ко је наредио овим трима женскама да изађу напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трима женскама?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту неке од њих су и да кажемо малолетне, да не кажем и да има и једно дете ту, од те женске што Ви кажете. Јесу ли вам личиле неке од њих, значи имена нећемо да спомињемо, значи само псеудониме ако будете хтели да нешто кажете пазите да не изговорите, то знате.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам неко лично на дете ту од њих? Јесте обраћали пажњу уопште?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте обраћали? И шта, заустави се камион и шта каже, ко каже излазите?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Неко је наредио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је наредио да изађете, и како излазе они?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Силазе доле, пошто сам ја био задњи ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неко је сишао, јесте спустили онај поклопац? Ви сте задњи, добро, е то, ви сте видели то, ајде кажите како су изашли, сишле лепо?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сишле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Помогао сам, ја и Богдан смо им помогли, пошто је и Богдан био овамо јер смо ми задњи дошли и задњи се попели. Помогао је да сиђу Рајко, оне су одмах поведене кући, Рајко је ишао напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је остао с њима?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рајко, Богдан, ја, Славица и Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су остали у Малешифу с њима?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Ја нисам могао, била ми је мука у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мука у камиону?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато сте остали?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од оне прашине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прашине, добро. Је ли вам неко рекао да останете или сте сами добровољно?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сами с Богданом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Богдан рекао ко ће да остане, ко је одредио ко ће да остане?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није нико, ко ће одредити, остали смо нас двојица и тај Рајко, он је ишао напред, оне су између. Ми смо остали ја и Богдан да затворимо страницу, камион је наставио даље, није одмах ваљда се задржо 5-10 минута, сад ја не знам да ли је још неко излазио ту, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта 5-10 минута?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Се задржао камион ту још. Рајко је одвео, Драгана и Славица су одвели ове три у собу у велику кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам чија је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био смештен, ко је из ваше јединице је ли ту био неко смештен у тој великој кући?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ту је Богдан, Паја, не Паја, Божа био ваљда, не Божа је погинуо пре, Лазих је ту био смештен, не знам тачно све ко је био смештен ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Увели су их у собу лево. Ја и Богдан смо остали на вратима на тераси пошто није ограђена тераса има три–четири степенице да се попне бетонска тераса, ту су биле клупе и стол. Ми смо ту остали ови су их увели унутра. Видео сам да Драгана изводи сведокињу «Гама» у собу право како се улази, то ми је она после рекла да је претресала тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У собу право и шта вам је рекла претресала је, шта је рекла?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да је претресала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претресала, добро. Је ли нашла нешто?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја, нисам улазио. Богдан је улазио два-три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава у тој соби?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ви стојите све време напољу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Седео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седели сте напољу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Било ми мука, нисам био ту 15 минута и отишо сам горе да легнем, повраћао сам, и у камиону сам повраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега вам је било мука?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па пио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пили сте?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте пили?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па све на шта сам наишо, све што стигнем. Пар пута сам имо сукобе са Симом због тог пића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тога дана шта сте пили, је ли алкохол неки?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, ракија нека била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ракија? Колико сте попили, да ли се сећате можда?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не могу да се сетим колико сам попио јер сам доливао стално, тако ми, доливао сам, стално сам додавао, тако ми некако било лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли, значи петнаестак минута сте били доле седели сте и онда сте отишли у собу да спавате.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, отишо сам у кућу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кућу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Где сам ја био смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви питате неког шта ће ове жене ту, о чему се ту ради?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам питао никога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам ништа није било чудно?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па чудно ми је што су остављене али нисам питао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали? Добро, а јесте питали где иду ови други људи ови из камиона?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вас не интересује?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мислио сам да иду на размену људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На размену иду?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Као и до сад кад је предавано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нису малтретирани тамо ти људи у Осмацима то можете да проверите да нису малтретирани тамо, откуд ја знам да они иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам где их возе али сам претпостављо да иду у Малешин као и до сада кад је предавано. Пошто ту једини пут води за Петковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са ове три жене у тој кући, значи остају колико сам схватио Драгана, Славица?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рајко и нас двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рајко и вас двојица?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај други што је био са вама испред је ли он остао ту или отишао у собу, како?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Он је остао ту и улазио је он у собу пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазио у собу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо код њих?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви нисте ушли уопште код тих жена у собу, не знате шта се дешавало тамо, јесте чули нешто да се дешава?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам чуо, пошто су затворена врата, оне су уведене у собу лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само Вас питам.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Седео сам напољу, пио сам оно што сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко излазио, улазио из те собе?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рајко је улазио, излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ли каже нешто?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: И Богдан је улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли га питате нешто?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа га нисам питао. Била ми је мука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мука била.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Отишао сам горе да легнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја ни кад су се они вратили уопште, не знам кад су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ови што су били отишли камионом?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам видео овде што пише, нисам видео никакву крваву униформу, нити сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо после да видимо, има пре тога, кад сте већ узели оптужницу, значи има, имамо ове радње, значи Ви сте рекли за џамију не знате ни где је џамија а камоли да сте је срушили је ли тако?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ни видео џамију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни видели, то. Добро. Ајмо ова друга радња, потом отишли у део села где живе оштећени Роми?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја уопште нисам улазио у то двориште ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У двориште?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Где су скупљани били ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су скупљани, нисте улазили?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, него смо дошли кад су утоварени већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ кад су утоварени? Значи ово не стоји ништа што пише у оптужници?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим говоримо сад за догађај из Скочића?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то ћемо прво значи помиње се значи окр. Стојановић Зоран ударио бандашом од бицикле по глави?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ово ни видео, па зато што нисам био ту нисам могао да видим ја шта се дешавало ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи ништа не знате у вези овога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сутрадан они долазе, је ли тако? Они су дошли не знате када, сутрадан Ви се будите шта се дешава?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мислим да је, не знам тачно, не могу да, да је «Бета» одведена у жуту кућу, «Алфа» је остала у белој кући, а «Гама» код Грујића у кућу да прагисти, ту су били прагисти одмах кућа до куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: И минобацачлије, ови на «прагама» и минобацачлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На «прагама», добро. Уведене су у кућу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, како су их увели? Ко је дао наредбу ту да уђу, шта се то?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја оне су одведене по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне су већ биле распоређене по кућама када сте Ви?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, када сам дошао оне су биле по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је то, рекли сте «Бета» је у жутој кући, ко је у жутој кући још смештен са «Бетом»? Или да кажемо ко је био пре у тој жутој кући?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам слабо смо ми ишли у ту кућу, ми смо претежно смо седели ту исред те беле куће велике, пошто има сто и клупе, ту смо седели претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ко је био у жутој кући, не знате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у белој?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ту знам Лазић да је био, Рајко, знам да је Дамир дошао касније, он није био одмах ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо после да видимо, него да видимо сада ово, а добро «Гама» сте рекли код Грујића, то је шта, ко је то, спомиње се нека чичина кућа, је ли то чичина кућа?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам био у чичиној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у чичиној?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова «Гама» је ли то у тој кући била или?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, она је била код Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Грујића, то је не знам?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То није измалтерисана кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немалтерисана?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, на спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта оне ту раде, шта, јесте Ви то, затичете их, јесте их видели, како сте их видели, ајде мало опишите нам сада да вам не извлачимо речи из уста, ајде мало причајте.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па спремали су ручак ту чистиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су спремале ручак?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ту по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По кућама, ту где су биле смештене?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кувале кафе, шта ја знам, код мене тада није била ниједна у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су, однос према њима какав је био?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да вам кажем оне су се кретале слободно по том селу, ако одемо негде оне су остајале саме, оне су могле да оду такорећи кад су хтеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да оду мислите, да напусте јединицу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па могле су напустити, ту близу су и полођжаји муслимански, можда нису смеле, можда су се плашиле, нису смеле. Оне су имале приступ и оружју, колико пута оставимо оружје, сећам се добро да је «Алфа» облачила и униформу нашу и та покојна Дина, што су је Муслимани убили, она је облачила униформу, носала је чак и пушку. Једном приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су биле, у чему су биле, шта су носиле на себи, у чему су биле обучене, јесу биле у цивилу или?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У цивилу, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу имале нешто, јесу имале димије да кажемо оне шалваре или су носиле сукње?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не? Сукње, панталоне?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тренерке ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су носиле?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тренерке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренерке су носиле?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: «Алфа» је ја мислим носила сукњу, а «Бета» и «Гама» тренерку. «Гама» сам запамтио по тренерци и неке ципеле лагане, лагане неке ципеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јесу вам кувале кафу, спремале, шта су радиле?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесу. Спремале, оне су јеле исто што и ми. Нисмо издвајали да њима не дамо јер ми смо добијали од војске храну, куповали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу прале рубље?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам то видео уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мени је «Гама» прала тамо када је дошла код мене у кућу, прала ми је нормално када је дошла код мене у кућу, ми смо се зближили, није хтела од мене нигде да иде и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после. Добро, је ли Ви питате шта је било са оним људима што су отишли камионом даље? Јесте питали то јутро?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Никога ја нисам питао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте питали?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам питао ништа, ја мислим да су они одведени у Петковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, нико вам није ништа причао нешто да?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нико ништа, нити смо казивали ишта за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све нормално, као да се ништа није десило.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа, као и они што су одведени, тад кад смо одвели у Осмаке исто, нисмо више разговарали о томе, одведени, остављени у полицији, команди и враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам сад пошто сте помињу се ту још неки цивили, жене неке, јесу биле ту још неке осим те три «Алфа», «Бета», «Гама», са Вама у јединици?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Још три?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Била је та Дина, Вера и Сена једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одакле оне ту? Кад су дошле?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам, оне су биле ту, ја сам их затекао у Осмацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Осмацима?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Дина је тамо носила униформу, носила је пушку, пиштољ је носила колико пута. Носила је та Сена, Вера, исто су носиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какав је њихов ту, и Сена је носила исто?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Сена је била носила оружје?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Не оружје носила, него носила униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу оне могле слободно да се крећу, јесу могле слободно да напусте?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могле су, ишле су и по кућама тамо на кафу, водио сам пар пута на ручак и «Бету» и «Гаму» сам пар пута водио код људи на ручак тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где на ручак?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Код тих људи у комшилуку где смо ми били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код неких мештана?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мештана, мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Малешиха?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. И то смо често, они су долазили код нас, доносили млеко, био је неки дечко мали од тог газде код кога смо најчешће одлазили, доносио нам млеко свако јутро. Имао је козе доносио млеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где су била смештена, ајде сада да завршимо, Дина где је била смештена Дина у Малешиху?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Она је била у Симиној кући горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова Муневера?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: На почетку села, према Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Муневера где је била смештена?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Она је била у белој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми је сада споменули, рекли сте Лазић Рајко, «Алфа», значи ту је била и Муневера је ли тако?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Сена?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Она је у жутој кући била. Мислио сам да ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи са «Бетом», па добро, питам ко је све био, него сам питао само од припадника јединице, добро. Значи она је била са «Бетом», Сена је била у жутој кући са «Бетом», то сте мало пре рекли да је «Бета» у жутој кући?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, али су долазиле оне су ишле једна код друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу могле слободно да комуницирају између себе на пример?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да причају да се друже?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Како да нису. Па кажем вам ишле су по селу, водио сам их по селу, ове две баш код неког Љубе, сећам се имена добро, ишао сам десет пута сам ишао на ручак код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: 10 пута најмање и још код једне неке породице не знам како се зову, после рата је долазила ћерка њихова код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте видели оне да су што биле за време тог боравка у Малешину пошто дружили сте се са њима, да ли су биле нешто малтретиране, мучене од било кога од припадника јединице, јесте видели то?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја то нисам видео, ја нисам са њима такорећи ни био у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко силовање неко?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико да?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити да ли су се жалиле нешто?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Жалила ми се «Гама» на Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је рекла?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Онако тихо, Тиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да они малтретирају, замолила ме да је, ако могу да је заштитим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који начин да је малтретирају?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па силују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Силују?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па шта знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она је Вас замолила да је Ви заштитите?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам више на шалу са њима тамо се, више сам се са њима шалио, ето да им буде лакше. Онда сам одвео ту «Гаму» код мене горе у кућу, она је од тада остала са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам нешто испричала «Гама» на који начин су је силовали, шта, како? Где је то било?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па рекла ми је Грујић само да је силовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, за Грујића је рекла?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекла?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па да је малтретира Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рекла на који начин нешто, како је, шта је то било, шта се дешавало, је ли описивала то?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па није кажем малтретира ме, силује ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само малтретира.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Молим те ако можеш да ме заштитиш, онда сам је ја одвео код мене и нисам дао да је више нико малтретира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто неко да је терао оштећене, сведокиње ове заштићене да се скину голе, да играју по столу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ја то видео, не. Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, «Гама» да Вам није причала можда?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ми то рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ми ето колико смо били заједно, није ми рекла ни да је Тихи, Тиша силовао у Скочићу, ни то ми није рекла пред крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек пред крај је рекла?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Ми нисмо о томе пуно ни причали. Нисам ја хтео да започињем да је подсећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, хоћете да Вам поставим питања, шта?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не треба, шта да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па даље, шта се дешавало даље, па ево тек смо у Малешићу, а овде има, значи имамо после још догађаја и места, али да чујемо Малешић да видимо то, шта се даље дешавало у Малешићу. Значи причала Вам је то «Гама», добро. Је ли Вам нешто «Бета» причала, пошто сте били заједно водили се и њу на ручак и тако види се да сте били добри?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мени се само она пожалила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вам се она пожалила?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како Ви онда штитите «Гаму», је ли тако?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рекао сам, запретио да не сме нико да је малтретира, да не сме нико да је дира и више није нико ни смео дирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте то рекли?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Грујићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујићу сте рекли?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Тихи, Тиши?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам њему, то само са Грујићем, када ми је рекла за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Грујићу.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, ја сам отишао тамо код њега и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више нико није, није имала проблеме више?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није више имала проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли разговарали са њима да оне могу слободно да оду јер што су хтеле, јесу ли имале намеру да оду пошто сте рекли да могу да оду, шта су, откуд оне ту у јединици да остану, да кувају, да спремају, да чисте, у крајњој линији да буду и силоване? Је ли Вам није било чудно то?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да оне неће да оду или не желе, јесте их нешто питали на ту тему?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисам питао ништа, шта да их питам. Питао сам ову «Гаму», хоћеш ти да идеш са мном, она је рекла, рекох ћути ја ћу те одвести када ухватим прилику и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после, добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пре сам ја то на почетку када сам је довео, тада сам ја њој рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте је довели у кућу код Вас?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то било?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешићу.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Оне су се шетале, ишле су, слободне су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико дана је прошло од кад су дошле у Малешић, колико дана је прошло па сте је довели код Вас?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда десет дана, седам дана. Није дуго прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није дуго? Добро. А шта је било са «Алфа» и са «Бета», како су оне?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Оне су биле у овим другим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа за њих?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, нисам одлазио ја тамо, ја тамо нисам одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можда причала «Гама» нешто за њих?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па она мени каже да је силовао, откуд ја знам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да су им се жалиле да су силоване, али није ми рекла ни ко ни шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што нисте њих заштитили онда?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисам смео да дођем у сукоб са људима, шта ја знам оружје је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте смели да дођете у сукоб са Грујићем онда?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмете на пример заштитите једну која је силована, а ове преостале две за које сте такође чули да су силоване.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нису рекле ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вам рекле?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекла Вам је «Гама».

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па шта сам ја могао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли да урадите ништа?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Плашио сам се за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да пријавите на пример Сими да се то дешава, команданту?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам пријавио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте пријавили? И шта Вам је рекла «Гама» за «Алфу» и «Бету», да су силоване то сте рекли, а кад су силоване, колико пута, је ли знате то можда, на који начин, ко је силовао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Причала ми је о Лазићу том да је и тај Богдан мали, нажалост они су сви мртви, јер ту нема нас пар што је остало живих. Он је погинуо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли причале нешто, је ли рекла на који начин, шта се дешавало, где је било силовање?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По кућама све? Је ли то свакодневно, више пута дневно или ретко?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рекла је само да су силоване ту и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да су силоване?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Ви ништа ту значи нисте реаговали ништа?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ту ништа, нисам смео да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте смели? Добро.

ОКР. СТОЈАНОВИЋ ЗОРАН: Мене што се тиче ја би их превео све три да сам могао, да сам имао могућност ја би их превео све три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте могли да преведете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам имао могућности, како ћу да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте «Гаму» превели?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па на превару такорећи, из Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Плашио сам се да не види неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас не види неко. Плашили сте се да Вас не види неко?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да не види да је отишла са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је отишла са Вама? Мало пре сте рекли да су се слободно кретале, могле су да напусте кад су хтеле, а сада?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Када нисмо ту, а ово су били сви ту када сам ја њу одвео, разумете. Ја сам послао ову једну ту мештанку да је зове као за шљиве, а ја сам у међувремену дошао са рођаком аутом по њу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то смо чули.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Она је дошла са књижицом, исто се презива Стојановић, тако да би могла да прође на пунктовима и с њом отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, коме су све оне спремале, кувале, прале, је ли целој јединици или само појединцима?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па јединици ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав су оне статус имале ту? Шта су оне биле ту, какав су оне статус имале ту, њих три? Шта су оне биле?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нормално као да су заробљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљене.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Али су имале толико слободе да су се кретале, било им је оружје им је било надхват руке ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите надхват руке је било оружје?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па оставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите оружје?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Оставимо оружје, изађемо напоље и оне су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су оне могле да ураде?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па могле су да нас побију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас да побију?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па колико не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу јединицу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Никад ми нисмо остављали празне пушке, шта ће ми празна пушка, мораш да будеш спреман увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек су биле напуњене. Само мало гласније причајте, не знам да ли ће се чути.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кажем Вам за ту Дину она је носила оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули јуче, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је онда било у Малешиху, колико остајете у Малешиху?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па негде око 2 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до ког месеца сте у Малешиху?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Били смо ту, овако, 2 месеца и можда месец дана не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ког месеца отприлике?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је мај, јун, можда август, септембар, октобар, можда до септембра, не, до августа можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: До августа можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја августа?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тако негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда прелазите у?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Село Клиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када долази Дамир? Рекли сте касније су дошли.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када је дошао Дамир је ли се сећате можда?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим, мени се чини, не могу то да, кад му је отац рањен, знам жена му је долазила често ту и овај млађи брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то често долазила жена?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па да га обиђе, ишла му је у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли шта сваке недеље или једном месечно, како често? Е, сад има, чуо сам нешто.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда у 20 дана, у 15, месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Долазила у посете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За викенде или како?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па није сваког викенда долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сваког викенда долазила, добро, али?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Али сам је виђао када дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли долазила са сином овим млађим или је долазила?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са млађим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је долазила са млађим сином?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте рекли када је Сима рањен, је ли се сећате то можда?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: На Засеоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је то било, то је та акција што сте рекли да сте били једна акција у Засеоку, је ли тако?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: После тога, да, једна је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је та акција, а када је то било је ли се сећате можда који месец?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ми смо били тада смештени у Клиси, можда је било август, септембар можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били већ у Клиси тада?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Сима рањен?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Септембар, па како сте онда рекли сада мало пре да је Дамир дошао када је Сима рањен после тога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па да ли је он још био рањаван, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био рањаван?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је у стомак ваљда, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Колико пута је био рањен Сима?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па два пута ваљда, не знам, не знам ја да ли он дошао кад је рањен, знам да му је ишао у болницу човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је у болницу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: За њега се не сећам човека да је уопште био у Скочићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога се не сећате да је био у Скочићу, за Дамира?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: За Дамира да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Дамира?

ОКР. СТОЈАНОВИЋ ЗОРАН: Знам да је он касније дошао у Малешић, сад не знам да ли је пре тог дешавања или касније, пре дешавања у Скочићу, мени није познато, исто и овог Шевића њега не могу човека да познам, гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта је био Дамир у тој јединици вашој да кажем?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па као економ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економ? Како не знате, економ држи кључеве од магацина, а Ви не знате кад је дошао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам, мењали су се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се мењали?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па мењали се, били су други људи који су били исто магационери, па напусте, дође два дана, три дана, не знам ни како се зову људи, дође један дан буде ту и окрену се и оду људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да кажете отприлике када је дошао Дамир у јединицу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо сада различите термине због тога Вас питам?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате, значи још једном Вас питам, да ли је био у Скочићу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Он са нама није дошао, не знам да ли је био у Скочићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је био у Скочићу? Он са Вама није дошао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Он са нама није дошао у Малешин. Он је касније дошао у Скочић, у овај Малешин, али не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он се смешта у коју кућу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Он је био у белој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У белој кући? И?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Он и Муневера, та Вера су били, не знам да ли су на спрату били, мислим да су на спрату били у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте јесу ли одмах били заједно на спрату од првог дана или?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам да ли од првог, а знам да је са њом био стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада рекосте као да је од првог дана, зато вас питам, није? Не знате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам рекао да је од првог дана он с њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас, добро.

ОКР. СТОЈАНОВИЋ ЗОРАН: Знам само да је он горе, кад је дошао не знам пар дана али он је са њом био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пар дана?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па тако негде, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Сена с ким је она била?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сена је била у тој жутој кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била с неким?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са овим Гаврићем је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад је била са Гаврићем?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам да ли је исто, откуда знам откуда је он дошао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је дошао Гаврић?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао у Малеших или је дошао у Клису или је дошао пре Скочића или је дошао у Петковце?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Дошао је у Малеших, али не знам кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малеших је дошао?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао пре Дамира или после Дамира?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ни то. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Сима када је рањен је ли носио неке штаке или нешто, како је био, је ли имао нешто, помагала нека?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па штаке ваљда не знам, штап ваљда је носио. Он је био и пре рањен па је ћопао на ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио штаке то када је или није?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па носио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носио је?

ОКР. СТОЈАНОВИШЋ ЗОРАН: Носио је штап ваљда не знам, јер он је пре рањен био у ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када пре?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пре него што сам ја дошао код њих, тако сам га затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ком ратишту је, је ли знате можда на ком ратишту је?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам на ком ратишту али био је пре него што сам ја дошао у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је био рањен?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Већ је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тада када сте Ви дошли у јединицу је ли имао нека помагала типа штаке или штапа тог што сте спомињали?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам то приметно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, а ћопао је?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ћопао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ово сад када је други пут рањен?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је у стомак рањен, не знам где је он рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имао та нека помагала, да ли се сећате тога?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А с ким је после, Ви сте са «Гамом», после је «Гама» прешла код вас, је ли тако?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Бета»?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је неки Дејан из Шапца, она је с њим ваљда била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је с њим?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Алфа»?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са Лазићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Лазићем, добро, Лазић је после погинуо.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после с ким је била «Алфа»?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кад је дошао овај Радосав из Крушевца, што се удала за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После је била с њим?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, ко су ти људи били, ајде да питамо за ваш однос са «Гамом», значи ко су ти људи били тим женама? Рекли сте да су те жене биле заробљене?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад те, значи припадници јединице тим женама, шта раде, какав је однос? Значи «Гама» је прешла код вас, шта се дешава? Испричајте нам мало.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа, остала је са мном ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она ваша жена као или шта?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па такав смо однос имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта она ради за Вас?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Спрема да се једе, што се и мени тако и њој, опере понекад, шта ја знам, кошуљу, није она имала да ради, шта да ради ту. Ишли смо често по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли у Зворник, јесте ли је водили у Зворник?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, у Скочић сам је једном возио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возили сте је у Скочић камионом? Кад сте је возили?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Кад је прешла била код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте ишли у Скочићу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Молила ме је, Сима није био тад ту, не знам да ли је био у команди или где већ и молила ме да оде да види кућу и да узме неке ствари. Тад нико од ових осталих није видео да сам ја отишо с њом, одвезао сам је доле, она је покупила ствари неке за преобуку и вратио је горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је питала где су њени, где је фамилија, где је родбина, мештани?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам рекао да су одведени на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте јој рекли?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала Вас је значи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, да. Претпостављам на размену да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нисте знали њихову судбину?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте сазнали?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ни сазнао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мени је било сумњиво кад су долазили да јој ваде ДНК кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тад је било сумњиво?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Онда ми је тек било сумњиво. Ово нико није причао ништа, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То још у Србији, то после, то је било у Србији, је ли тако, кад сте прешли?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Чак сам избегавао да је подсећам на то и да разговарам о томе, нити је она потенцирала да се разговара о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро то је нормално да је потенцирала, је ли тако. да се интересује за судбину својих.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ни она толико потенцирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она није потенцирала?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није она потенцирала да разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јасно. Није потенцирала?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја и да сам знао шта се десило ту ја јој не бих рекао, ја бих је тешио да, али не бих јој рекао. Могу тачно да кажем у коју собу је одвела Драгана у Малешиницима, то ми није јасно уопште. Могу да вам опишем у коју је собу одведена из собе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите, ајде ја чекам, ту смо.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Како се попне на степенице, тераса, лево се улази у кућу, они су њу одвели поново у леву собу, то је као дневна соба велика, ту се претежно седело. Док сам био напољу Драгана је њу извела, извела кад се улази на врата право у собу то јест лево кад се изађе из те велике собе, дневне собе. Она ми је после причала да је претресала, да јој узела неки ланчић и крст и бурму и, то ми је причала. Тад сам ја отишо у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вам поставим питање?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Шта да причам, о Малешиници још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ајде, ако имате да кажете нешто?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Немам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ових догађаја, значи вежите се за ово што је оптужницом наведено, значи догађања у селу Малешиницима имате ово А, Б, изволите, знате, имате оптужницу испред себе. Да ли има ту нешто од тих догађања?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па немам, шта, знам да нисам никог малтретирао, да нисам никог тукао, нисам силовао. Нисам видео чак ни

да ко је кад коју силовао и да ли су силовали. Да вам кажем, «Гама» каже силовао сам је 15 година, живела са мном 15 година и то је силовање. Имала је могућности да побегне сто пута, ишо сам с њом у Босну, што није остала, одлазила је једном два и по месеца па се вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је причала о силовању, је ли причала да је неко појединачно силовао или да је више њих силовало, или неко иживљавање сексуално у неком смислу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам, прича да је силована, сад ја нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није причала, само је рекла за Грујића, али да ли је рекла да је више њих?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Никад она се мени није поверавала, није ми чак рекла ни за тог Тихог да је први силовао, ето. Није ми ни то рекла у Скочићу што се десило, тек после сазнајем у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око овог Скочића, имамо нека догађања, на пример да је окривљени Богдановић Сима оштећеном Агановић Еседу ножем одсекао пенис. Јесте ли чули нешто о томе?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко говорио нешто о томе?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам док нисам прочитао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте из оптужнице чули?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Само из оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко причао тамо, ништа, ништа?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или на пример ово рођени деда и унук, то сте прочитали у оптужници је ли?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Прочитао сам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули то можда?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам чуо нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ни био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам да нисте били ту, то сте рекли, али само да видимо ово да ли сте чули?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мени нико ништа није причао. Нисам чуо ни да се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се пуцало?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки леш можда да ли сте видели у теретном делу камиона?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не. Нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да товаре нешто?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам могао да видим ко је све унутра тачно, нисам видео леш никакав пошто сам задњи улазио, мала је то приколица,

нема ту, једва седне нас можда 15 седне. Не може ни да седне 15 људи, мали је камион, мала приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пише овде исто да су силоване за цигарете, за ово, за оно, ја то нисам видео никад, цигарета је баш било довољно, ја сам одлазио у Лозницу куповао сам цигарете, доносио рибу, доносио да имају за храну, куповао сам јагњад, прасад ту од мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте да су ове «Алфа» «Бета», «Гама» прале, кувале, спремале и тако даље, чистиле ту. Да ли је то неко њима наредио да раде или су то радиле добровољно?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја овој нисам наредио, нисам наредио, сама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је прешла «Гама» код вас. Ајде да видимо прво кад су дошле у Малешин распоређене по кућама и кад видите тамо, да ли је то неко наредио нешто њима или су оне то?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја, вероватно је наредио неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је наредио?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко може да нареди?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па могао је свако наредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао је свако да нареди.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја лично нисам видео да неко наређује, «Гама» је чистила, опере њено, опере моје, то је нормално, спреми ручак, шта је тешко спремити, доносили су нам млеко тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули за млеко, добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нису малтретиране с моје стране уопште, нисам видео ни овако да их је неко малтретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има нешто интересантно за Малешин још да нам кажете?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па немам шта више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У прилог Ваше одбране што би могли да.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нема, ово све што је, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, значи у Малешину сте до краја августа?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ваљда август, не знам кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прелазите у Клису?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте смештени?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Она је у, «Гама» је била са многим смештена у једну кућу Славица Савкић, мислим да нас је четворо тамо било, био је неки Крца ту, они су људи касније дошли и он је умро човек. Ови добровољци што су долазили па одлазили, не знам ни ја, они два, три дана и оду. Дамир и Вера и Сима су били смештени у сред села код чесме неке у једну кућу, ту је било као доле у сутерену као канцеларија. Дејан, «Бета» и још ко је, Лазин ваљда су били у трећој кући, тако да је,

тај Жути је био, њега не могу да се сетим, не знам, не могу ни њега да се сетим баш добро, у четвртој кући. Било је пет, шест кућа ту, тако смо се распоредили. Онда је дошао Радосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јеремић?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са још једним другом је дошао у Клису. Ту смо исто се задржали не знам ни ја 20 до месец дана, док нас нису напали Муслимани, јер ту је било тампон зона, стално су кад дођу, рекао сам мало пре мештани оду да беру шљиве они нађу неког закланог, неког обешеног. Е, ту смо били смештени, помогла нам је војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, «Алфа», «Бета», «Гама» и даље раде по кућама, ту где су смештене, ту где су живеле?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Спремају нам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спремају нормално?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су радиле?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па кувале, спремале као и за себе исто. Не као и за себе него и за себе, јер су и оне исто што и ми једемо, не верујем да је ико одвојио за себе боље парче, да не да њима. Одатле смо отишли у Петковце, били смо једно можда седам дана у школи смо били смештени, ту где је команда у Петковцима, одатле одлазимо за Дрињачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Колико сте били у Петковцима рекли сте?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па једно седам дана мислим, можда нисмо ни толико, у школи смо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам дана? Добро то смо чули. И кад ви напуштате?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Одлазимо у Дрињачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био који месец?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: 11.новембра '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно знате датум?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, дошао ми један друг из Лознице и рекао да ми мајка тешко болесна, да ми је тешко болесна, да идем кући да је обиђем, ја сам отишао, она умрла већ била. Дошао ми је рођак један из Бачке Тополе на сахрану, ја сам му рекао ајде да идеш са мном. Где ћемо, рекох не бој се ништа идеш са мном за Босну, човек није ни знао где иде. Била је нека киша падала, у тунелима смо срели један «тамић», побијене овце биле, видело се напољу овце, пошто су у међувремену кад смо ми отишли, кад сам ја отишо и кад сам се враћао у међувремену су пресекли Муслимани, има тунел, па тунел поново па на сваких 50 метара тунел можда дужине сто метара, двеста. Ту су пресекли, побили су ту, нисам био свестан да су то они урадили, ја сам мислио овако погинули. Дошао сам до пункта, они су рекли како сте прошли, рекох добро, кад сам ја

пушку оставио на мосту, на Шепку на граници, после кад сам долазио за Лозницу, па сам поново кад смо пошли у Клисину, у овај Дрињачу рекли каже, па како сте прошли, пресекли су, нема никог. И ја долазим код тог Илија се зове Стојановић, тај човек, њему су Муслимани сина, има седам, осам година кад је почело у Каменици они су га одвели, ништа не зна човек за њега. Они су били смештени исто тако по кућама, сад не знам да ли су муслиманске или српске у Дрињачи. Пошаљем ту малу Слађану да оде да је зове, да није било никог ту ја бих повео све три, али нисам смео, да је зове као шљиве да, да дође по шљиве, она је дошла, сели смо у ауто, узео сам књижицу од ћерке од тог Илије, да може на пункту да, заустављали су нас на пункту у Дрињачи да не идемо, ја сам рекао идемо, вози, киша је нека падала, рачунао сам пада јака киша, неће ни они напасти, тако смо и прошли да нису заустављали до моста на Зворнику, на Шепку. Одвео сам је код свог другог кући док нисам мајку сахранио и завршио то све, после сам је довео код мене, питао сам је хоће ли да иде, рекох ти си сад слободна рекох, је ли имаш кога да им знаш адресу, телефон, знаш име и презиме, каже знам да има у Митровици да су били. Она је рекла да неће, да хоће да остане ту са мном, водио сам је у Митровицу где су били смештени код људи, питао хоћеш ту, неће, вратили смо се, после су долазили, пошто је касније, не знам кад су они напустили, остатак кад је напустио, где су они били не знам ни ја, из Дрињаче се преселили ваљда у Кравице, кад су напустили, Дејан је одвео ту сведокињу «Бета» за Шабац, ја сам звао телефоном Немачку, шта ја знам тамо где су они били, покушавали смо да нађемо ујака ваљда, чичу од ове «Бете», нашли смо, разговарали смо, звали су и није хтела, дошла је полиција по, ја мислим да је то било месец дана, дошла је полиција да води «Бету» и «Гаму». «Бета» је отишла за Немачку, ова није хтела, остала је ту, а живео сам с њом нормално ко са женом, два пута је остајала у другом стању, имала је прилику да оде кад хоће. Чак сам одлазио код њих тамо, после девет година кад се срела са братом, она ме питала хоћеш ли ти с нама да идеш код њега у село, хоћу. Ја да сам неког убио или присуствовао томе, ја не бих смео ићи тамо, ни луд не бих отишао. Нисам знао тад за то. Отишао сам тамо, дочекали су нас добро, били смо опет по неким селима тамо код, тетка њихова је остављала мене и њу да продајемо старе ствари неке, каже ево имате кућу овде останите, продајте, нисмо хтели, није она хтела. Каже нећу с њима они су мене мучили док сам била кући, док јој мајка била жива, пошто је она била сиротиња, запослио сам је у Лозници да ради, ја сам радио приватно. Приватно сам радио што је требало овако, и обућу сам поправљао, научио сам од оца, примао сам социјално и тако смо имали да живимо сасвим нормално. Није оскудевала ни у чему, одлазила је, једном смо се посвађали, одлазила је била, два и по месеца, одлазила је код њеног брата у село Бреже се зове код Тузле и звали су из комшилука

жене оне што су, што су били кућни пријатељи, није хтела док се ја нисам јавио, кад сам се ја јавио она је после два дана дошла. Пошла је пешке пругом, тако ми је бар она причала, пошла је пешке пругом, каже ја или ћу се убити или ћу се вратити. То ми је она тако рекла. Брат је стигао са комбијем и довезао је у Лозницу. Рекла ми је, то морам нагласити, да је нека жена нудила у Тузли, не знам која је, 200 марака месечно и сигурну кућу да ће бити заштићена да би сведочила против мене. Рекла ми је немој да причаш никоме то, што да не причам рекох, како да не причам да ти нуди неко паре да би ти сведочила против мене, каже јесте, немој причати ником. И једном приликом смо седели испод настрешнице од грожђа пред кућом, дошао је неки Воја и Петра, исто кућни пријатељи и ја сам намерно наговестио то, је ли а колико ти рекох оно дају да сведочиш против мене, каже 200 марака каже и кућу. Тако сам је навео да она сама каже то, да би сведочила против мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам, пре него што сте напустили Србију вас двоје, Босну извините. Како, ко је дошао на идеју, како јесте ли Ви предложили њој, или она Вама, или она се сагласила. Како је то било, испричајте нам, на који начин је?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ја сам рекао, хоћеш ли ти да идеш са мном рекох кад будем пошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали сте Ви њу?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пре тога, она је питала њену ту тетку, извињавам се «Алфу», питала шта да радим, она јој је рекла боље иди с њим. Ја бих тад повео и ове две али нисам имао могућности, тако сам само њу. Рекао сам јој лепо, имао сам девојку тад у Лозници, она ме и довозила колима тамо у Малешић кад одем за Лозницу пошто нема аутобуса, далеко, после смо се саживели, остала је са мном. Покушавао сам да је пријавим као избеглицу, нико није хтео да прихвати ни у Бањи Ковиљачи тамо за избеглице, било је Муслимана ту, али њу нису хтели да прихвате, каже не може са општине Зворник, средио сам јој све ствари за личну карту, за кућу, оно што је порушено, добила је све папире да може да узме материјал, само да се гради кућа. Она је била плашила се да њој нећу оставити ову кућу, неће имати где, пошто имам два сина из првог брака. Ја бих то њој оставио кад ја умрем, нормално јер сам старији, тако рачунам. Посвађали смо се око торте, био је 8. март, гледао сам телевизор, она и још једна жена праве торте, сметале ми, рекох одох на пиво док ви не направите. Она каже ако одеш на пиво иди ти ја више онако рекох ма иди баш ме брига. Нисам био пола сата, враћао се, она покупила сва документа и отишла, ето тако је отишла она из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се уморили?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другима сам понудио воду, ако хоћете можете чашу воде?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете, не треба?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па могао бих да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може чаша воде, да не буде дискриминација. Добро. Јесте ли имали прилику да разговарате са Дином, Сенном или Вером?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад? Да ли знате можда ако вам је «Гама» рекла и тако, одакле су?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Око Мемича село неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мемичи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мемичи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Код Калесије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога кажете да је из Мемича, све три или?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па све три тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све три су из Мемича, то је село неко код Калесије?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били ту кад је Дина убијена, погинула да кажем?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био сам доле у мојој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У тој, ја је зовем моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим били сте у Малешичу кад је?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био сам у Малешичу то је можда једно два километра од мене, сахранили смо је тамо, на муслиманско гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле «Алфа», «Бета», «Гама», како су реаговале на ту смрт, јесу ли биле уплашене?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам, не знам ни да ли су оне знале уопште, тад у почетку, после. Па вероватно су биле уплашене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам нешто рекла «Гама», није ништа?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, пошто Ви сте рекли да нисте видели.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Каже да су Муслимани убили, да су је Муслимани кад је ишла у WC, све је могуће ту, зато што ту нема никог, нема ровова, нема ништа. Често су они долазили ту и напуцавали и, често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да нисте видели те људе у камиону, значи враћамо се сад на Скопич?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Видео сам људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте али била је гужва и тако даље. Али била је једна жена у видно поодмаклој трудноћи?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели ни њу? Добро.

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам могао да видим у гужви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то то?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даћу реч тужиоцу, заменику тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужени Стојановићу, ја ћу Вам поставити неколико питања, а прво је да ли сте имали надимак и ако јесте који?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Имао сам надимак Трцко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас тако звали тим надимком и кад сте били у јединици?

ОКР.СТОЈАНОВИЋ ЗОРАН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви у јединици јесте ли се познавали по имену и презимену или по надимцима?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: По надимцима, само сам Симу Богдановића знао по имену и презимену. Неког по имену али претежно надимцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се међусобно ословљавали?

ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Надимцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви рекосте да сте отишли прво у Дубницу, јесам ли добро разумео?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, не, на Мајевицу, то су ми рекли моји ти другари у кафићу у Лозници, да је потребно за Дубницу, пошто је опасно тамо, да је потребно људи, могу ли ја наћи још некога да се поведе тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кома сте се тамо јавили, ко Вам је био командир?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима Богдановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли некога затичете од оптужених тамо на Мајевици?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, само Симу Богдановића, била је Славица, Рајко, Богдан, Грујић је био, овај Грујић пошто је он из Дубнице ту и још неки, Тиша тај је био. Рекао сам да нисам Дамира тамо срео, он је касније дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где Ви задужујете униформу и наоружање? Рекли стеда сте тамо, али да ли у тој јединици Симиној или у некој другој?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Симиној јединици, јер ту је све војска окол, то су викендице, а окол је војска све, ровови и команда је ту, пар кућа од викендице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико боравите на Мајевици?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мало смо ту били, можда десет дана, не знам, на почетку пар дана смо били ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали ту неких борбених акција?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имала Ваша јединица?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Док сам ја био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изјаснили сте се да је то могуће да буде април или мај.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Мајевице одлазите за Осмаке?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да се сетите, који је то месец?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па када сам дошао, после тога неколико дана, не могу да се сетим, можда март месец, април није, можда је март, не знам, март или почетак априла, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико остајете у Осмацима?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Можда два месеца, око два месеца, месец и по до два месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ту имали неких борбених акција?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ишли смо чак са интервентним водом у чишћење неког терена, ту где смо те цивиле нашли у шуми и предали војној полицији у команду тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли та нека шума назив, нешто?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте шума?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, па шума нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, морам да Вас прекинем, само да предочим, малопре сте рекли, месец дана сте били, око месец дана у Осмацима. Сада сте рекли два месеца?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па месец и по, не могу ја тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада у средини, шта сте нашли сада, средину или шта? Да ли сте били месец дана, да ли сте били два месеца?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па месец, месец и по, не могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец, месец и по, зато што.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте сада рекли, на питање тужиоца, рекли сте два, чисто да, значи да Вам предочим.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим колико сам тачно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто одлазите из Осмака?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није било више потребе ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам то неко саопштава да нема више потребе?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима је рекао, «идемо за Зворник», прво смо у Зворник, отишао је у команду, они су му ваљда рекли, ја не знам шта су они њему рекли, ми смо дошли у Малешић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте дошли одмах на ово место где сте и после све време боравили или на неко друго у Малешићу?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Малешићу, у те куће где смо дошли, село Малешић у те куће где смо дошли одмах.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од возила, шта сте имали док сте боравили у Осмацима?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Само камион и џип.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се њиме превезете од Зворника до Малешића?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да опишете тај џип.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па маскирни, жуто-зелено, маслинасто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико у џип може да седне људи?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Може, откуд знам колико џип, шест, седам може да седне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао кров?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од чега је кров, је ли?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од лима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лимени?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А камион, како је изгледао?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Војни камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Зелене, сиво, сив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли марку?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, ваљда «110», тако су звали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите товарни сандук, помињали сте неке клупе, па ме занима, где су те клупе?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са стране, отпозади када се улази, са страна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу то склопиве клупе?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам да ли су склопиве клупе, нисам то гледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или су то неке клупе које је неко убацио у камион, а оне не припадају камиону?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: На камиону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оне иначе припадају камиону, је ли тако? Добро. Да ли има неки догађај пре Скорића, а да се догодио док сте Ви боравили у Малешићу, да би га се могли сетити, без обзира који је?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, немам чега да се сетим, сем када смо те предали само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се Ви храните у Малешиху?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Што добије војска, то смо и ми добијали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како добија?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Када дође камион са храном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вози тај камион, да ли неко из Ваше јединице?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не из наше јединице, војска, војска, територијална одбрана, они довозу камион, оде се на казан, сипаш свако себи, уствари свако себи је узимао да једе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко из Ваше јединице задужен за пријем хране, мањерке, па да он после вама дели или како то делите храну?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам то, откуд знам ко је задужен, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви спремали храну посебно у Вашој јединици у тим кућама?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесам и ја сам спремао са «Гамом» заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што је био Скочић, пре догађаја у Скочићу, да ли сте спремали храну?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам баш тада спремао када смо добијали од њих. Сада, ако ћу ја да једем јаја, ја ћу да донесем јаја и испржим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ова догађања у Скочићу, која су описана у отпушници и Ваша данас одбрана, указује да сте Ви били на неком другом локалитету у Скочићу, па да зато не знате шта се дешавало у дворишту, односно у кућама ту где су били смештени Роми.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, био сам горе скроз на врх села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од тих кућа Рома?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Двеста до триста метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да се нешто дешава, да неко пуца?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било где?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули неку експлозију?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о томе да сте Ви задњи ушли у камион.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте сели?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Позади, некако сам стајао на оној папучи, на ивици, није могло да се седне како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, не знам да ли сте пратили, ако има нешто да нисмо питали или да није рекао и тако даље, да не буде као малопре за оно месец, два месеца и тако даље, па да дође у ситуацију да буде различито речено, да не понављамо, значи да не губимо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио да ће нечега другог да се сети, а ово питам из разлога што желим да му предочим исказ оштећене, која је рекла – његово понашање приликом изласка из камиона, па зато га доводим на место где је он седео, да видимо да ли то има неке везе са тим да је то могуће или не. Да ли се теби нека од оштећених у камиону приликом изласка уопште обратила?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли си се ти било којој од оштећених обратио приликом изласка?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је неко наредио, а Ви не знате ко, да оне изађу.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Било је, доле је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је до тога дошло, да ли је неко рекао њихова имена, па да оне изађу, да их прозове по имену?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, знам само да су оне излазиле, ја сам отворио, не знам ја ко је рекао њима да излазе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, како је дошло до тога када Ви отварате, ту сада неко каже да изађу. Сами сте испричали да је била велика гужва?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У камион може да стане петнаест, шеснаест људи до двадесет, вас је толико приближно било и још приближно толико оштећених, ко каже да неко изађе, како? Не знате ко је рекао, али како, на који начин или именом или је неко понишанио руком на?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Можда је неко унутра рекао њима, не знам ја, разумете, можда је неко унутра ко је у камиону био рекао њима да изађу. Не знам ја, ја нисам чуо никога. Знам само да су силазиле, ови су их повели напред, ја сам затворио, ја и Богдан затворили страницу и отишли за њима до тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви, овај, када се скупите, па рекли сте и о том пићу, попијете, да ли сте певали песме?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам певао, шта има да певам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко други?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим тога, пуштали су музику људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па пуштали су музику тамо људи, имало је своје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко певао када сте ви заједно са овим оштећенима дошли у ту кућу?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није певао. Могу ли паузу једну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се уморили?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Констатује се да окривљени Стојановић моли суд да одреди паузу, обзиром да се уморио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прекинућемо саслушање.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Адв. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Замењујем адвоката Бирмана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

После паузе НАСТАВЉА СЕ главни претрес.

Констатује се да је бранилац адв. Милан Бирман напустио заседање, те ће га у даљем поступку мењати адвокат Сава Малешевић, по заменичком пуномоћју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видели сте оштећене, са њима сте боравили једно дуге време, па ме занима, ако можете да их појединачно опишете, како су изгледале? Да почнемо од «Алфе». Знате ко је?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Знам ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је година имала приближно?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Око петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Алфа», да ли за «Алфу» питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли, колико је имала?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: «Алфа» је старија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова тетка што сте рекли.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имала?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Преко двадесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко двадесет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву је косу носила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније и приђите микрофону да се боље чује.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Како какву је косу имала, нормалну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је она углавном носила сукњу, можете ли још нешто да од њене одеће опишете?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Бета», како је она изгледала, колико је стара била?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Око петнаест година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву је косу имала?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па, средњу косу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дуга, кратка?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Средња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Средња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боја косе?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Црне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Гама»?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: «Гама» исто, крупна била, кратку косу, она је дугу косу имала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од њих три скраћивао косу за то време?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се? Рекли сте да је у том одласку у Скочић била и Славица и Драгана, па ме занима, како су оне биле обучене?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу носиле оружје?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па носиле, нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећате ли се, шта од оружја?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су оне боравиле у Малешићу, у којој кући?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У белој кући ваљда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нека од њих била запажена са неким од припадника Ваше јединице?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па, да ли је та Славица са тим Савкићем, а не знам овако која је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Драгана?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По Вашем одласку, говорили сте да сте набавили књижицу.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За оштећену «Гама», где?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ту од једног човека из Дрињаче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај човек?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мислим да се зове Илија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он радио, шта?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам шта је радио, ту су биле куће до наше куће где смо ми смештени, одлазио сам код њега на ручак стално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било легално набављање књижице, да је он радио негде у општини или у некој служби?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је од његове кћерке.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мислим да нисте разумели ово питање.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од кћерке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је рекао податке који треба да се унесу у ту књижицу?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Књижица је легална књижица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је рекао податке?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није уношено, пише «Стојановић Славица» на књижици, ја се презивам Стојановић, па сам тако рачунао, пошто Стојановић да ми је рођака или нешто тако да се презива Стојановић, запамтио сам по томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, разумео сам да сте Ви те податке рекли.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не да сам рекао, него се она презива Стојановић Славица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али те податке, без обзира да ли су тачни или нису, ко је рекао том лицу које је уносило те податке?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам питао, да ли имаш ти књижицу њеног оца, питао сам тог комшију што је становао ту, да ли има књижицу малој да ми да. Рекао је да има књижицу, нормално здравствену. «Хоћеш ми дати?», «даћу ти», узео сам књижицу, мада нас нису заустављали нигде, била је велика киша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, свакако читали изјаве оштећених које су сведочиле у поступку истраге.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите да оштећена приликом изласка из камиона Вас терети да сте Ви њој запретили да мора изаћи или ћете је убити?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није истина, нисам претио никоме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто мислите да је она то погрешно изјавила?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кућама у Малешићу јесте имали телевизор?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било кућа где је било?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, слабо сам улазио ја у те куће, више сам проводио време у тој малој кући где сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се на крају вратимо мало на те детаље око рањавања Симиног. Која је то акција била, где?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам где је он, он је рањен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви приметили да је он рањен, где сте били, у ком месту?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, он је два пута рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте малопре, у Засеоку је било, да ли је тако?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је још једном рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде кажите нам оба пута, пита Вас тужилац, када је рањен, једном, први пут, када је рањен и која акција?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Засеоку, не знам прва, у Зворнику ваљда

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а друга, други пут када је рањен?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Засеоку, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам који је месец, да се сетим ја датума када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример, у односу на Малешић, пре него што сте дошли у Малешић или по доласку у Малешић?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам да ли смо били у Малешићу још, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита тужилац, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је дошао Јеремић Радосав, где сте били?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Клиси или на крају Малешића, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је дошао Гаврић Томислав?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Лето је било, не знам када је дошао, не могу да се сетим ја тачно месец који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки датум, не морате месец да кажете, јесте били у Малешићу када је дошао Гаврић или сте били у Клиси или сте били у Петковцима или сте одлазили или? Да ли то можете да кажете, ето то?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могу да кажем, Гаврић је дошао пред крај Малешића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред крај Мелешића? Добро, ето тако отприлике.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам тачно, датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је Вас питала оштећена «Гама» шта је било са њенима, а Ви сте рекли да су отишли на размену, да ли је она сумњала у Ваш одговор, да ли је инсистирала нешто поближе да јој о томе кажете?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ништа, нисмо уопште причали о томе. Питала ме је, шта је, отишли су на размену, ништа друго ја нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сте Ви рекли тај одговор – отишли на размену?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Како што сам рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко рекао да они иду на размену или?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Претпостављао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А претпостављали сте? Говорили сте о оштећенима да су оне радиле те неке послове ту, па ме интересује, да ли су оне се нешто буниле у вези тих послова што раде?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нису се буниле, радиле су и ове девојке што су са нама биле исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сте Ви напустили Клису па отишли у Петковце, да ли се нешто догодило?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Када је напад био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Напад на Вашу јединицу или како?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Напад на то село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На то село.

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како дође до тога да напустите, повлачили се под борбом или како, интересује ме или сте овако изашли, сели у кола и отишли?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са војском смо напустили то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али јесте ли водили борбу па сте у повлачењу то или сте једноставно изашли из кућа, сели у кола и напустили?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Дошли су нам у помоћ, не знам, војска је дошла у помоћ, они су нас повели са собом у Петковце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко остао можда у Клиси?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, није нико остао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су сви из Ваше јединице из Клисе дошли у Петковце истовремено, заједно?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, неко можда је и отишао, неко је, не знам, имало је и погинулих ту, заробљених наших.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са страдањем Дине да ли је то сахрањивање било организовано, да се знало у јединици или како је до тога дошло, да ли сте Ви у томе учествовали?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте учествовали?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате да ли је била нека организација, па ви нисте учествовали или?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам само чуо да је сахрањена на гробљу, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сте чули, од кога?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ту, не знам од кога, причало се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она била род некеме ту од тих женских особа које су биле?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате? Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Бранилац окривљеног.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја за сада немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих сведока питала, да ли је он од самог почетка свог боравка у Војсци Републике Српске, како је он то рекао, од априла до краја, био у јединици «Симини четници», већ како се звала та јединица?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам никада чуо «Симини четници».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, али у јединици којом је командовао оптужени Сима Богдановић?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Од самог почетка?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од самог почетка.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кога сте затекли значи од оптужених у тој јединици у том тренутку када сте дошли? Да ли је био неко од оптужених?

Окр. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рекао сам, био је Сима, био је Лазић тај, био је Богдан, он је погинуо исто, Паја погинуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, Не, да ли је оптужени Дамир Богдановић био у том тренутку ту?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад је он дошао? Кад Вам се придружио?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тад кад је отац рањен.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли то било неко прво рањавање? Друго? Да ли можете да повежете?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам ја које, знам да је био ћопао је на ногу откад сам га упознао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли било прво рањавање у ногу или у стомак?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам где је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не сећате се?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам. Знам да је био ћопав само.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте се тад кад сте се придружили јединици затекли и ове Сену, Дину, Муневверу. Да ли су оне биле ту?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не понављамо, то је већ речено.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. Да ли су оне биле ту у јединици?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нису? А кад су вам се придружиле?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам кад, не знам тачно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате у којој ситуацији? Значи, како су оне дошле ту?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из ког места?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па околина тамо Мемифа, не знам ја које је место.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко их је довео?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ко их је довео ту?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. Да буду са вама?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Интервентни вод.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па то сте Ви ваљда?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ми смо били само онако смештени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Шта се дешавало са њима кад су оне дошле ту?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа. Исто су, као и ове наше добровољке исто.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е кад се ово ишло у ову акцију у Скочиће и кажете обилазили сте место да видите да ли ту има неког, е па сад, да ли сте ви ту тражили да видите да ли има муслиманске војске или Муслимана?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Војске. Стално су причали да напуцавају горе. Час рањен овај, час онај.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли било таквих акција и раније? Баш таквих, да обилазите места и тражите?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па било је тад једном.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само тад сте тражили значи овај, муслиманску војску ту?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Више нисмо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли знате колико је било.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ту по селу смо ходали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А колико су биле ове линије раздвајања далеко од вас рецимо ту док сте били у Мемифу, Мемифима? Значи, колико је далеко била. О извините, Малешифу, Малешифу, ја се извињавам.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда до 300 метара.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само 300 метара?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда 300 метара на пример до рова, а у Клиси није било ровова кад смо били.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е сад кад сте дошли, кажете Ви и још неки, неки припадник сте обилазили неки други део села и вратили се код те куће, јесте ли сте знали Ви где се камион налази? Где је камион отишао, или како сте дошли баш код те куће где је био камион са људима?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па неко је изашао и неки човек је изашао, не знам како се зове он, пред камион.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не то, то, него кад сте се са тим колегом да кажемо припадником те јединице враћали из тог места где сте обилазили те две куће, кажете у којима сте тражили неког.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Више кућа смо ми горе обилазили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Више? Више добро. Овај, и кад сте дошли, како сте знали где се камион налази?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Како смо знали? Поред пута где је остао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ви сте камионом дошли значи до те куће из које су изведени људи и продужили даље?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ми смо се враћали назад горе према горњем делу Скочића.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко вам је издао то наређење да се ви вратите? вас двојица.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ко је, зна се како се иде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ко је? Ко вам је рекао да се ви вратите а сви други остају ту?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Распоредите се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је рекао да се распоредите?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па Сима је рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сима?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нико није ни знао да су ту Роми.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да су у камиону, биле те клупе и да су војници колико сам ја разумела, седели са стране, а ови цивили заробљени у средини, на поду камиона. Јесу ли они седели или су клечали?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па неко је седео, неко је стајао, не може да се види кад је ту пун камион.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како су им биле руке? На потиљку? Или како? Мислим овим заробљеним лицима.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ма нисам видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте Ви знали ко су ти људи у камиону значи тад кад долазите, ко су те особе што су у камиону? Јесте ли знали да су уопште које су националности, шта ће они у камиону. Па колико се пута дешавала пре тога таква ситуација па да то Вама не буде чудно што су они ту.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ме то интересовало. Нисам ја знао ко су они.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Е ово сте па једанпут сте додуше то поменули али мени је било интересантно ово, кажете да сте доста конзумирали алкохол у том периоду и пре те акције јесте ли конзумирали алкохол?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нисам попио. Увече сам, претежно увече.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А остали припадници?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја да ли су они пили.Ја сам стално долазио у сукоб са Симом што пијем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажете да Вам је било лакше кад сте пили па зашто мислите да Вам је тако било.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам ни ја, некако страх, шта знам, имао сам више храбрости.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А од кога сте добијали то пиће што сте конзумирали? Одакле Вам?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ту у селу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Куповали сте или како, неко је доносио?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Неко донесе или купим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ово сте рекли да су заштићена сведокиња и ове друге девојке које су ту биле, носиле униформе, е па овај, да ли су оне то саме облачиле, да ли су то самовољно или су морале рецимо биле принуђене да обуку те униформе?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нису биле принуђене.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па одакле њима униформа?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Имало је униформи вишка по кућама.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И то је било доступно свима па и њима?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Доступно је оружје било доступно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да им је било доступно оружје?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли то само док сте Ви били ту или кад су оне и саме биле? Значи, док су биле саме.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: И кад смо били и кад су саме.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су оне икада остајале саме значи без ичијег надзора?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесу, како да нису остајале.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И ова кажете, одакле њима гардероба пошто смо ми чули да су оне изашле из куће значи ево и по Вашем казивању се види да су оне силом изведене из куће, у камиону.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ја видео да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Одакле њима гардероба коју су носиле?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Давале су ваљда ове две женске ваљда давале једне другима. Набављале су, не знам где. Ја сам ишао по кућама, тражио гардеробу, тако исто да се пресвуку.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте Ви икад напуштали јединицу и одлазили из села? А од кога се тражи одобрење да то урадите?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Од кога?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Од командира, од Симе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само од њега?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад он није био ту од кога?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам одлазио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисте? Да ли су и други припадници онако сами како су хтели кад напуштали јединицу или им је требало нечије одобрење?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Шта ја знам кад, кад су они. Ја сам добио од Симе одобрење.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ово кад сте рекли да су заштићене сведокиње могле да оду ако су хтеле, па мало из Вашег исказа, није јасно да ли су, да ли мислите да су оне могле да побегну кад ви нисте ту и да искористе ситуацију кад нема никог?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могле су да шетају, ту није било кажем, 200-300 метара до линије разграничења. Могле су отићи према, оне су ходале по селу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Саме?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Саме.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесу ли саме одлазиле у комшилук? Рекли сте да сте их Ви водили, али није нам јасно да ли су саме одлазиле на кафу?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, то нисам гледао, нисам ја стално био с њима. Ретко кад сам и улазио у ове друге куће, у оној другој кући сам скоро стално био, у тој Жућиној кући.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли можете да нам кажете од ког тренутка је оптужени Дамир био са Муневером?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам кад је он с њом.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из ког места рецимо где то везујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па било је малопре то.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Знам само да је он рањен био, кад је рањен Сима да је од тада, а њега човека не знам ни кад је дошао тачно, мењало се, био је неки Пакрац, сећам се понекога, не могу свих њих да се сетим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Дамир имао неку функцију у јединици осим што сте рекли, рекли сте да је био нешто као магационер ваљда и тако итендант не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћата.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли имао још неку функцију?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Њега сам ја слабо и виђао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли он имао неки да кажем повлашћени статус у јединици као Симин син?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам то. Није се издвајао уопште човек.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ово кажете да су добровољци долазили и одлазили из јединице, је ли њима требало нечије одобрење да се они придруже јединици па да напусте или не? Ко је њих примао и отпуштао?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, они дођу, буду дан-два ту и оду. Не један, било их је 50. Има неки који дођу увече, ујутру оду.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли Ви могли тако да одете кад сте хтели?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па могао сам, што да не. Нисам могао да одем ја док не питам, али сам могао отићи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кога сте морали да питате?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Симу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Симу? Добро.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да сам знао за то, ја би одмах напустио и отишао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А то кад сте са заштићеном сведокињом «Гама» одлазили и кажете падала је јака киша па сте мислили да ће и то вама бити заштита, а од кога заштита кад сте одлазили?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Муслимана, пошто су они пресекли били ту овај, ту где су ти тунели. Побили су неке у «тамићу».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви, из целог излагања мени није јасно, да ли сте Ви, Ваша јединица учествовали у било каквим оружаним борбама са Муслиманима значи, оно борба баш, Ви пуцате у њих, они у Вас.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У селу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Где?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: У Клиси.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Клиси? То је та једна борба била?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је тад из јединице, да кажем, погинуо а ко је рањен?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не могу ја да се сетим, сећам се неки Сима, он је дошао то вече и ту је погинуо. Онда тај Лазић, заробили су га.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Заробили га Муслимани?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Па сам после чуо да су налетели на мене, да су погинули, да је и он је погинуо. Тај Савкић је рањен, ко је још погинуо. Жути неки је био и он је погинуо, да л' су њега заробили, не знам тачно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли Ви знате ове, да ли је Гаврић отишао из јединице пре или након Вас?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пре.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Пре?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: А како је он отишао?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам ни знао неколико дана да је он отишао уопште.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па како сте чули да је отишао? Је ли добио одобрење да напусти? Не знате?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из ког места је отишао Гавра, да ли се сећате?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам да ли, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да ли из Клисе или Дрињаче, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А , је ли се чуло, је ли се знало да је са њим пошла и Сена?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тако сам чуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли Вам сведокиња «Гама» причала можда да је она њих звала да пођу?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли би оне могле, ево под претпоставком да су хтеле да крене са Гаврићем и са Сеном?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па откуд знам, можда су и могле. Могле су кад је она могла са мном, могле су и ове.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли се дешавало да неко од припадника ваше ове јединице, опљачка неке ствари, нешто тако? Нико није?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесмо гардеробу кад смо налазили то њима да се пресвуку, иначе више ништа. Да смо пљачкали имали би сви нешто.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте у Скочићу имали контакт са.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могу ли ја надаље да се браним ћутањем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас, хоћете даље да се браните ћутањем?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете више да одговарате на питања? Што је ли то због Наташе Кандић или због нечег другог? О чему се ради? Шта је проблем? Одједном сте сад прекинули како је почела да поставља питања? О чему се ради?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Мени је сведокиња «Бета» рекла да јој је госпођа Наташа Кандић нудила паре да сведочи против мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумео. Како?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рекла ми је сведокиња «Бета» да је госпођа Наташа Кандић нудила паре њој 200 евра и сигурну кућу да сведочи против мене и зато нећу да одговарам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и зато нећете да одговарате на њена питања? Добро, ништа, то је Ваше законско право. Браниоци? Изволите.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: Ја сам бранилац Дамира Богдановића, ја ћу Вам само поставити пар питања да разјаснимо ову ситуацију везану за рањавање Симе Богдановића. Ви сте рекли на питање председника већа

као и пуномоћника оштећених да је Симо био рањен два пута, да Ви знате да је био рањен два пута. Јел тако?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ја видео.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: Да ли знате да је био рањен два пута?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: Такође сте рекли да за прво рањавање не знате где је било и шта је било.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је сад највероватније Зворник, али није најсигурнији.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: Добро. Значи, за прво рањавање не знате? Кажите ми за друго рањавање Симе Богдановића, да ли знате?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Знам.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: Да ли сте рекли да је то било у Засеоку?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: Добро. Да ли је Дамир Богдановић, када сте рекли да је дошао после рањавања Симе Богдановића - његовог оца, да ли је дошао после тог рањавања?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ја дошао тад после рањавања.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: У Засеоку?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: Толико. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Колега морате да упалите микрофон.

АДВ.САВА МАЛЕШЕВИЋ: Да ли је Сима Богдановић икада Вама наредио да некога убијете, силујете, малтретирате или неко наређење које је противно обичајима ратовања?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

АДВ.САВА МАЛЕШЕВИЋ: Какав је Сима Богдановић био као борац, као човек, као друг у јединици?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је добар, није дао само да се пије.

АДВ.САВА МАЛЕШЕВИЋ: Да ли је био правичан, коректан?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте.

АДВ.САВА МАЛЕШЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја сам само хтела да наставим ово што је колега питао, значи, са Богдановићем ти сукоби које кажете Симом су били око тога што је шта?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Што сам пио.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ви пили а он?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није дозвољавао.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није дозвољавао? Добро. Следеће питање бих поставила. Разумела сам из Ваше приче да је на лицу места било више жена. То је иначе и предмет, у предмету је евидентирано, па бих

Вас молила да ми кажете јесу ли све те жене учествовале у том раду, у том спремању, у том храњењу, у том ајде неком животу што Ви кажете, не знам ја каквом том, што се водило тамо, што оне то и ви, јело, пило.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Све су радиле као и сви ми.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико их је имало? Јер чујем да су се правиле неке торте, славили неки рођендани. Да ли Ви имате сазнања за то?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па и палачинке и све прављено је ту.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Јесте ли, јесте ли видели Ви, прво да ли сте Ви, односно боље ти Зоране можемо да комуницирамо лакше ради комуникације. Да ли си ти некој наредио да прави палачинке или сте правили добровољно?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Добровољно.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Доносио сам рибу, пржили смо. Ја сам пржио рибу, не знају оне да прже.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Следећа ствар коју хоћу да те питам је; рекао си на више питања овде присутних почев од председника већа па редом да су те жене конкретно, ћу се везати «Алфа», «Бета» и «Гама», а и остале могле да иду слободно по том месту где сте се налазили да сте ишли на ручкове на не знам. Жене су могле да иду, да су остајале ту саме. Па зашто си онда, ја питам, зашто си онда на питање, мислим господина тужиоца, али немојте ми замерити, одговорио да су ти личиле на заробљене. Управо ми то објасни, сад ово кажеш шетали се, а овде кажеш заробљене, па сад ко то може заробљен да се шета? Да ми објасниш, јел си негде погрешно кад си рекао да се шетају или кад су заробљене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, може ли да појасни то шта значи заробљене.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рекли заробљени, шта сте мислили под тим, и то на моје питање мислим?

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да. Захваљујем.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Шта сам мислио? Не знам.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па јесу ли биле заробљене Зоране?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па нису биле заробљене за мене чим су одале слободно. Ходале су, са мном се зезале, чак сам дозвољавао да се зезају, да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте те изразе, мало, држите ниво.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Шта ја знам, да се шалимо, да ова ме учила шта да кажем ја на ромском, овој шта да кажем оној, Ћелавица, тако што сам ћелав, причале су нормално са мном.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ко Вас је то звао Ћелавица?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: «Бета».

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То неко тепање?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па не рекосте господину тужиоцу да је то био други надимак твој?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па то, «Бета», тако звала Ћелавица.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Када сте ишли из места у место, пошто сте променили неколико локација, питам опет само за сведокиње «Алфа», «Бета» и «Гама» оштећене, да ли је неко њих везивао, приморавао да иду с вама на било који начин затварао и пребацивао са једног места у друго? Употребљавам, да преведем све ово што сам рекла, да употребим стручан термин, ако разумеш, да ли су насилно вођене?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, оне су ишле с нама, док смо ми ту су и оне.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ишле су са вама?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Рекао сам, оне су у униформи, имале су приступ оружју, све су имале приступ оружју.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Онда ја више немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хтео бих ја нешто да питам, малопре Вас је тужилац питао око изгледа «Алфа», «Бета», «Гама». Значи, шта су носиле на себи и тако, ја Вас питам за физички изглед, да ли су биле више као жене или као деца? Ајде прво да видимо за «Алфу». Рекли сте да је имала негде око 20 година, је ли тако?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Преко 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко 20 година? Како је изгледала?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Крупна, подебела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли деловала зрело или је?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Зрело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зрело? А «Бета»?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Око 15-16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Тако и «Гама» исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па како су изгледале зрело или су биле као деца?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па зрело, крупне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како крупне?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па крупне, више на жене су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На жене. Добро. Да Вас питам, рекли сте да је том јединицом командовао Сима. Да ли је имао заменика неког?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Није ту Сима, сад Ви тражите Симу нешто да завршите, кога тражите ако нема Симе? Је ли има да се јавите некоме и да питате на пример, хоћете да одете?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима оде, буде два сата, на пример у команди до Зворника, не треба му пуно, врати се човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко га мења? Како? Ко мења Симу?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико га не мења?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ко да га мења? Он се најави само, иде у Зворник, иде у команду, на пример по гориво да узме, то је сат-два времена, ми останемо ту чекамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате команданта?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нема посебно нико да командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна се ко га мења у одсуству? Не зна се?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да Вас питам око оног пића, пошто кад сам Вас ја питао Ви сте рекли да сте пили тога дана, да сте, чак Вам је било мука, толико сте пили ракију и да било Вам је мука, да сте изашли, да сте повраћали и тако даље?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад сте малопре рекли да нисте пили, да тек само увече пијете.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Поподне, увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте пили тога дана или нисте пили? Да разјаснимо ту ситуацију, значи, говоримо за Скочић, вече значи.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сваки дан сам ја пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сваки дан сам ја пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја Вас питам за Скочић, тај значи догађај у Скочићу, кад сте били у Скочићу, је ли сте пили пре тога?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, нисам пио пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте попили? Кад сте узели да пијете?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па кад смо дошли у Козлук тад сам узео. То сам ја само дотурао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви тога дана кад сте били то вече у Скочићу, пре тога значи нисте пили ништа?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па преко дана нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко дана ништа нисте пили?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте трезни кад сте били у Скочићу?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па трезан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трезни сте били? Добро да разјаснимо то. А од чега Вам је било мука онда?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па од оног камиона, од прашине, од труцкања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не знам, ланови већа хоће ли нешто да питају? Не. Добро, ништа. Је ли сте хтели нешто још?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само да замолим за једно додатно питање, јер сам пропустила важно нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја се извињавам још једном само, да ли би оптужени могао да нам објасни кад је «Гаму» одвео код себе, значи у кућу, кад сте је да тако кажем да буде са Вама, да ли Вам је пре тога требало нечије одобрење да то урадите?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, не, самовољно сам је одвео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Самовољно сте је одвели? А је ли се она слагала са тим?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да. Слагала се и «Алфа», она је питала прво њу да ли да иде, она је рекла иди.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли њу могао да узме тако било који припадник друге јединице?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја да ли је могао, ја знам само да сам ја. Чим сам је довео, одмах сам тражио да се пријави, нису хтели у Бањи Ковиљачи зато што је општина Зворник, нису хтели да је прихвате, ишао сам у Зворник.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, али ја нисам мислила на ту ситуацију кад сте је одвели за Србију, него на ситуацију кад сте је, значи, одвели код себе у кућу у овај у Чичиној кући како сте Ви рекли да сте били.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Малешићу док сте били значи, кад сте је узели код себе док сте били тамо, да, у Малешићу. Тад, је ли сте морали неког у јединици да питате да она буде са Вама?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не. Она је добровољно са мном, она ме питала могу ли да будем код тебе? Ја сам рекао може.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Чак су се посвађале она и мала «Бета» која ће са мном да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Допунско питање у вези заробљавања оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Занима ме да ли су оне добровољно пошле с вама из Скочића оштећене?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја јесу ли оне добровољно пошле, оне су биле у камиону а нисам ни знао да су оне у камиону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ван Ваше јединице тих припадника који су били заједно с Вама, да ли је уопште неко од тих тражио да их ви поведете са вама?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам ја био ту уопште, ја сам тек дошао на крају кад су убачени, само једна жена била је доле, њој сам помогао да се попне горе и тад сам се попео у камион. Не знам ја ни шта се дешавало ту, нисам видео ништа ту, мислим у камиону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Скочић удаљен од Малешиха?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па можда једно 8-9 километара, не знам, не знам тачно. Можда има више, можда нема, знам само да се узбрдо иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви питали неку од ове три оштећене «Алфу», «Бету», «Гаму», што оне не иду кући?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Када је ли сам питао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте боравили у Малешиху, питате оћете ви да идете мало мало кући вашој?

ОПТ.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам питао јер није било никог кући. Рекао сам да сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуд знате да није био нико код куће?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да им није био нико код куће?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Знам пошто сам је возио тамо да узме одело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, него док сте боравили у Малешиху?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па одатле сам је и возио да узме одело, тада сам видео да нема никог, молила ме је, ја сам је ставио у камион, одвезао, покупила је шта је имала да покупи и вратила се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно, испричали сте ко је био са Вама у теретном возилу у камиону, када сте отишли за Скочић, а знате ли ко је био у џипу са Симом?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам питања више. Предлози као и јуче да погледа фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања, показујемо сада фотографије, с тим што бих **КОНСТАТОВАО** само да се у списима предмета налазе две оригиналне фотографије које су достављене од заштићеног сведока, то су фотографије мањег формата које су касније од стране наше службе скениране и увећане, и оне се показују окривљенима и обележене су ознакама А и Б. Значи, фотографија А је ова фоторафија где се налази мањи број војника, где на полеђини пише «29.09.1995. године Малеших», а фотографија Б где се налази више војника и припадника једнице где стоји «29.09.1995. године Босна, Малеших». Значи оне се налазе у списима предмета, а показују се скениране увећане фотографије да би могли боље да видите. Значи оне потпуно су верне, тако да ћемо само да констатујемо то и враћамо у списе предмета. Сада ћемо да ставимо на документ камеру, не, не, ставићемо ову велику да може боље да се види. Је ли видите, значи показујемо фотографију А?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горњи ред значи с лева на десно ћемо да почнемо, да ли можете да препознате некога са ове фотографије, кажите.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Богдан. Богдан овај први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан, значи горњи ред слева на десно је ли тако?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Овог не знам који је, другог не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Трећи је Грујић ваљда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујић. Добро.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Дамир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај са качкетом је Дамир?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Са качкетом, са качкетом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са качкетом је Дамир, добро. Поред Дамира?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово је Дејан овде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешић Дејан, је ли?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред Нешић Дејана?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам овог овде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а поред, овај последњи што држи, што је шаком заклонио лице?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу ни њега да познам. Не могу ни њега познати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни њега не можете, ајмо сада доњи ред, значи слева на десно ови што чуче?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима, овог не знам ко је овај други.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај поред Симе што држи куче не знате ко је?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Пушку, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред њега, овај са траком?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово је Гаврић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово је Лазић, што је погинуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И поред Лазића?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Алић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алић? Добро шта је сад ово, ево сад тек видим на овом камиону, ово је камион иза, је ли тако, па сад овде је ли то предња страна камиона?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Треба да је предња.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има нешто црно бело, као да се види на хауби, заклоњено је мало али се види, је ли то нека застава, мало је заклоњено од руке?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам, не видим ту шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли није стајала нека застава?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам застава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се боље види на овој фотографији мањој, ево ставићемо ту фотографију оригиналну.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Овде се не види, ево овде се види мртвачка глава на вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то врата?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то застава или је то одштампано?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Одштампано изгледа, не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је био камион тај ваш, је ли имао на вратима ту мртвачку главу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је? А напред на предњем делу камиона?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, не сећате се, добро. Је ли то тај камион што је дужила ваша јединица, што сте били у Скочићу са њим?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам да ли је то тај, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали још неки камион?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Та је била, та «стодесетка», не знам да ли је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Једном се покварио неки камион, то се сећам, упао је у рупу, да ли је замењен да ли није ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је ово сликано, је ли знате можда где је ова фотографија сачињена?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам где је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Ставићемо ову другу фотографију, можда боље ту оригиналну, исто па ћемо да увеличамо можда боље. Је ли видите, је ли Вам боље овако или да ставим ону скенирану, мислим да се види добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не видим баш добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Је ли Вам ситно.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Видим, видим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, ајде хоћемо горњи ред онда с лева на десно. Овај са плавом траком око руке, око зглоба?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Њега не знам. Ја мислим да је то тај Жути, ја не знам, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то слева на десно значи не знате првог?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њега?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Богдан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Богдана?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам овог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате њега? Па онда следећи овај са брадом?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Сима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Симе, овај што је подигао руку има шешир?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не видим то, не знам. Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда овај други брадоња исто поред Симе?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је Грујић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујић, е сад овај иза Грујића, између што му се глава види, што овако држи?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не видим овог другог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што држи руку онако шаку преко као?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не видим добро ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што му се само глава види?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не видите га добро?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо даље, значи.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Капа је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово је капа изгледа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изгледа да је капа, могуће.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово је мислим Савкић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савкић је овај мршави је ли тако, високи?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Савкића?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Дејан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред Дејана?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Славица та.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славица, поред Славице?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Дамир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Овог не знам овде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Дамира не знате.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни овај ми није познат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни овај поред њега, и овај последњи у том реду?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни овај не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни њега не знате?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо доњи ред. Овај са шајкачом слева на десно исто?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је Алић изгледа, не знам да ли је Алић то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред њега, овај са белом мајицом што се види, има цигарету у руци?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни он ми није познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Овај са пушком и са кучетом што га држи?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред њега?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је Гавра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гавра, поред Гавре?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Лазића?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ни овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај последњи на крају са брадом, старији?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Био је неки Сима код нас исто браду је носио, али он је погинуо у Клиси. Не знам овог, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је ова фотографија сачињена? Да ли можете по овој кући да?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па једино ако није у оној белој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, није у кући, али може да буде испред куће неке само.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то бела кућа?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је то бела кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то Малешић онда ако је бела кућа?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам да ли је Малешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Била је једна велика бела кућа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било фотографисања за време Вашег боравка у јединици, на пример у Малешићу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам, ја се нисам ниједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се Ви нисте фотографисали никако?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, не знате, шта?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Ништа, показаћемо сада ову фотографију Ц, то имамо само овако у овом облику, односно В, извињавам се, обележена је словом В. Је ли знате, ајде да видимо прво где је то ако можете да одредите место?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познат објекат овај позади?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа ова није? Добро, ако не можете да се сетите, ајде идемо горњи ред исто с лева на десно да почнемо.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па Гавра, Дејан, Сима, Грујић, овај не знам овај овде ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Грујић па поред Грујића не знате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај последњи у том реду?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ми познат ни он. Ово Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи идемо доњи ред, је ли тако, слева на десно, прво иде Дамир, добро.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Овог не могу да познам који је до Дамира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Дамира не знате? Добро, поред?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Радосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Јеремић је ли тако?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поред Радосава испред мало овако окренуо је главу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, не могу њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да видите лице, добро. А овај поред њега са цигаретом?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Можда је то тај Жути, не знам. Овога не знам, а ово је Богдан овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Богдан је овај последњи у том реду што чучи, а овог између Жутог и Богдана, њега не знате?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, није ми познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално можда овај на вратима горе скроз што је рукама онако подбочио се.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не видим то, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да видите? Добро, ништа. Ево да видимо неке фотографије, даћемо мало више фотографија, пошто сте изјавили да сте били у Скочићу, па ћемо неке фотографије да Вам покажемо. Добро. Показаћемо фотографију 1 и 2.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ове куће где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Значи 1 и 2 не може да препозна где се налази.

Идемо 3 и 4.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непознате су Вам, непознато Вам је место, локација? Добро, ајмо даље 5 и 6 фотографија број 5, да видимо прво фотографију број 5 је ли Вам позната?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не знам ни, не могу давно је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, број 6 исто? Јесте ли видели оне претходне две, јесте, нисте могли да препознате, добро. Број 7 и 8?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу ни ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекај, полако, полако.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не могу, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ниједне од те две?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо даље, ајмо 8 и 9? 9 и 10 би требало да иде сад, да.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни ово ми уопште није познато ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, идемо 11 и 12?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Исто не познајем ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, добро. Идемо 13 и 14?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад 15 и 16, и рећи ћете појединачно да.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, не, ако видим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нема, ништа ми није познато овде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ниједна за сад?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо даље, 17 и 18.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни ово исто. Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо 19 и 20?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није ми, не могу никако ништа да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједну ни другу? Добро.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо 21 прво да видимо, да ли вам је позната 21?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово једино ако би могло да буде та бела кућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите за број 21, је ли тако, ову горњу?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ова испод ње.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Али нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испод ње ова број 22. Хоћете да увеличамо мало?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: То је бела, за њу ја мислим, а за ову не знам, ова горе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, за коју мислите да је бела кућа?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: 22.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 22. Добро. Ајмо онда 23.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Исто то да је та бела кућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је бела кућа, добро. 24?
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам сигуран али исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо 25?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 25 није Вам позната?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да изоштримо мало, да вам, е овако.
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, не уопште немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, добро. Ајдемо број 26?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам позната? Добро, број 27?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ово једино ако је она кућа у Клиси.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, која кућа у Клиси, на коју мислите?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ту где су нас све сатерали били, она највероватније да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 28.
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ову не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо следећа фотографија број 29?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ни ова исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непознато Вам је место?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, фотографија број 30?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непозната? Добро, имамо још две фотографије. Број 31?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, ни ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И број 32?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам позната ни та кућа, је ли тако? Је ли није?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Није, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, непозната? Добро, то би било то. Што се нас тиче можете да седнете, ако нема више шта. Немате више да изјавите?
ОКР.ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека питања од окривљених, да ли има неко од окривљених да постави неко питање? Ништа, то је све, хвала лепо, можете да седнете. Добро, што се тиче ових радних дана што смо предвидели за ову недељу, ми смо предвидели саслушање окривљених, то смо завршили, значи сутра онда нећемо имати суђење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОТКАЗУЈЕ СЕ главни претрес заказан за 17.09.2010.године.

Наредни главни претрес се одређује за:

20.10.2010.године у 09:30 часова.

20.октобар у 09:30, судница број 4.

На претрес позвати:

- 1. оштећеног Рибих Зију,**
- 2. Агановић Шерифа и**
- 3. Бајрић Алију.**

То су оштећени из оптужнице, значи осим «Алфа», «Бета», «Гама», њих ћемо кад будемо имали услове, пошто нам је технички проблем око судница, у сваком случају бићете на време обавештени кад ће бити саслушање «Алфа», «Бета», «Гама». Значи, за следећи радни дан 20.10. предвиђено је саслушање ова три сведока. То је што се тиче тога, то је све. Ако имате неки процесни предлог, изволите?

АДВ.ИВАН ЈАНКОВИЋ: (Бранилац окр. Дамира Богдановића). Ја бих поштованом већу истакао предлог за укидање притвора против окривљеног Богдановић Дамира, па бих исти образложио након ових данашњих, односно јучерашњих изјава саокривљених, јасно је да је окривљени Богдановић Дамир дошао у првобитну јединицу након рањавања свога оца, што су потврдили и сам Богдановић Симо, Гаврић Томислав као и Стојановић Зоран. Стојановић Зоран је објаснио када се десило рањавање а у списима предмета имате достављен доказ, односно отпусну листу из болнице у Зворнику где се види да је Богдановић Сима примљен 13.августа, као рањен у месту Засеок, те да је пуштен 17.августа, отпуштен из болнице. Одбрана Богдановић Дамира од самог почетка, односно од прве изјаве пред истражним судијом је тврдио да је он дошао у село Малишић 17.августа, наведену изјаву потврдило је, односно одмах након изласка његовог оца из болнице. Наведену изјаву окривљеног Богдановић Дамира сем овде саслушаних саокривљених потврдило је и пет сведока одбране, који су сви колико су могли да се сете рекли да је Богдановић Дамир отишао половином августа '92.године са радног места у кладионици, односно играоници «Вегас» у Босну на ратиште. Богдановић Дамир је у свом исказу одговорио на сва питања што судског већа, што пуномоћника оштећених, као и тужиоца, све

евентуалне противуречности између његове изјаве и изјаве дате пред истражним судијом је објаснио. Што се тиче посебно тешких околности дела који су и услов за одређивање притвора, све три оштећене и «Алфа», «Бета» и «Гама», ја сам то истицао безброј пута у мојим жалбама до сада, ви сте упознати са тиме, ниједна од њих није, то јест на свако моје питање су одговориле негативно, дакле, ниједна од све три оштећене које су овде сведочиле није указала да је Богдановић Дамир учинио било какву радњу према њима која се њима не би допала, односно којом би оне биле на било који начин угрожене. Имајући у виду све то предлажем да веће одлучи о укидању притвора, односно мом предлогу те да Богдановић Дамиру укине притвор и окривљеног пусти да се брани са слободе. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац другоокривљеног Богдановић Дамира, предлаже суду да према његовом брањенику укине притвор, имајући у виду да је након изјава саокривљених и одбране другоокривљеног јасно да је окривљени Богдановић Дамир дошао у јединицу којом је командовао његов отац после његовог рањавања и то у насељу Засеок. А имајући у виду извештај из болнице у Зворнику да је првоокривљени Богдановић Сима тамо боравио од 13.08. до 17.08.1992.године, јасно је да другоокривљени није боравио у Скочићу и један добар део у Малишићу, а што су потврдили и пет сведока одбране.

Што се тиче посебно тешких околности дела јасно је да су сведокиње «Алфа», «Бета», «Гама» у својим исказима јасно указале на то да окривљени Богдановић Дамир није учинио никакву радњу чиме би њихов живот био угрожен или на било који начин повредио. Због тога предлаже да се према истом укине притвор.

Тужиоче? Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стоји чињеница да су оптужени који су дали одбрану потврдили одбрану оптуженог Богдановић Дамира о приближном времену доласка у јединцу. Из тога произилази да оптужени Дамир највероватније није учествовао у радњи овог кривичног дела када су нанете тешке последице због кога је предложено одређивање и одређен притвор. Оштећене су довеле својим сведочењима у везу окр. Дамира у односу и са догађањима у Скочићу, додуше недовољно сигурно, а имајући у виду да су оне заштићене сведокиње, заштићене оштећене које ће сведочити то сматрам и да не стоје услови да би оптужени на њих могао

вршити утицај пре сведочења на главном претресу. Тако да и овај основ по мени за сада не стоји па сам сагласан да се према Окр. Дамиру укине притвор, а предложио бих да му се изрекне мера обезбеђења за присуствовање главног претреса одузму путне исправе ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине је сагласан са предлогом да се према другоокривљеном укине притвор јер сматра да више не стоје разлози за исти и предлаже да се другоокривљеном Богдановић Дамиру одузме пасош као гаранција да ће присуствовати главним претресима.

Окривљени дођите. Где ћете се налазити?

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Орловићева 4-ц/10, 22400 Рума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте две адресе суду.

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: 07. јули 83 или Др Предрага Вулета 83 што је промењен је назив улице, то је адреса на којој ми се води лична карта, а живимо ја и супруга и деца код моје бабе у Улици Орловићева 4-ц/10, трећи спрат, број 10, у центру Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли обећавате да ћете се уредно одазивати на судске позиве.

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па дођем господине судија дан раније, ноћићу овде, камповаћу испред ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам буде укинут притвор.

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, значи ја Вас питам да ли ћете доћи на суђење.

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Господине судија, дајем Вам часну реч да ћу доћи на сваки претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окривљени изјављује да уколико му буде укинут притвор налазиће се на адреси у Руми.

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Орловићева 4-ц/10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Орловићева 4-ц/10, и обећава да ће се уредно одазивати на све судске позиве.

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Да, обећавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И да ће сваку промену пребивалишта и боравишта пријавити суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли јасно то?

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Да, али нећу мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ако буде нека промена пријавите суду.

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је с пасошем?

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Ја имам онај пасош стари, ја не знам да ли то сад важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам истекао?

ОКР.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Он није истекао али овом променом пасоша заменом ја сад не знам да ли тај још увек важи или не важи, стварно не знам. Иначе он по датуму ја мислим да још увек важи. Предаћу га вама, предаћу га у СУП, шта год треба, поцепаћу га, никакав проблем није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо да одлучимо о томе. Седите.

Пауза пет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Према окривљеном Богдановић Дамиру УКИДА СЕ притвор те се исти има ОДМАХ пустити на слободу.

НАЛАЖЕ СЕ окривљеном да до сутра у 12 часова достави своју путну исправу у писарницу Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду, који ће бити тамо до правоснажног окончања поступка.

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: Ја бих за свог брањеника замолио један документ писани од стране суда да ово није притворски предмет за

потребе Казнено поправног дома у Сремској Митровици због његовог тамошњег статуса, значи то је чисто техничка ствар да се потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите није притворски предмет?

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: Па он је на издржавању казне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њега није притворски, па добро.

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: Наравно да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али притворски је предмет, двојица окривљених су у притвору.

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: Вама јесте, али у односу на њега није притворски предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: Што је њему потребно за службу тамо због његовог статуса и оних права која остварује током издржавања казне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да доставимо управи?

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: То бих ја молио да се достави управи или ако хоћете преко ове службе, ових који га воде сада и то је исто могућа варијанта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо сутра.

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: Значи одобрено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одобрено.

АДВ.СЛОБОДАН БАТРИЋЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем никакав. То је то.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА